



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 57730-02-13 חמיצאת ואח' נ' משרד הפנים ואח'

- העותרים:**
1. חמיצאת
 2. חמיצאת
 3. חמיצאת
 4. חמיצאת
 5. חמיצאת
 6. חמיצאת
 7. חמיצאת
 8. חמיצאת
 9. המוקד להגנת הפרט מייסודה של ד"ר לוטה זלצברגר (ע"ר)
ע"י ב"כ עו"ד נועה דיאמונד ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מייסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

- 7 ג ג -

- המשיבים:**
1. יו"ר ועדת ההשגה לזרים (מרחב ירושלים)
 2. יועמ"ש רשות האוכלוסין וההגירה
 3. ראש רשות האוכלוסין וההגירה
 4. שר הפנים
- מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
ע"י ב"כ עו"ד מורן בראון

החלטה

1. ביום 18.9.2014 ניתן בהליך שבכותרת פסק דין (במותב זה). פסק הדין קבע שהחלטות המשיבים בעניין בקשת העותרים לתת לעותר 2 היתר מו"מ – מבוססת, והעניין יושב לרשות המינהלית על מנת שתקבל החלטה חדשה תוך 60 ימים. מדובר היה בסירוב לבקשה למותן היתר מת"ק בשל טעם עיקרי שלפני קיים "ניגוד עניינים" בין ההיתר המבוקש לבין תפקיד שבו נושא העותר ברשות הפלסטינית.
2. הבקשה שלפני היא בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט – בקשה שהוגשה ביום 25.1.2015 ובה נטען שלמרות שחלף המועד שנקבע בפסק הדין, טרם התקבלה החלטה חדשה וחלף זמן ניכר בלא שפניות בעניין זה זוכות להתייחסות. לאחר בקשת תגובה של המשיבים לעניין זה, הודיעו המשיבים ביום 9.2.2015 שניתנה החלטה חדשה בעניינו של העותר 2 וזאת באותו היום. בהחלטה החדשה נקבע שיש לסרב (בשנית) לבקשה וזאת "בשל ניגוד אינטרסים" ונוכת אופי משרתו של העותר 2 ברשות הפלסטינית. צוין בהחלטה שניתן להגיש עליה ערר לבית הדין לעררים בירושלים. ונטען מטעם ב"כ המשיבים שבנסיבות אלה הבקשה התייתרה ודינה להימחק.



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עמ"מ 57730-02-13 חמידאת ואח' נ' משרד הפנים ואח'

3. העוזרים הגישו תגובה מפורטת בהמשך להודעה זו ולהחלטה שצורפה לה. בתגובה נטען שהמשיבים ממשיכים לבזות את פסק דינו של בית המשפט. ניתנה אמנם לפי הטענה החלטה חדשה (באיתור). אולם ההחלטה החדשה, לפי הטענה, אינה מקיימת אחר פסק הדין. זאת, שכן פסק הדין כלל נימוקים ופירוט של פגמים שונים שנפלו בהחלטה המקורית מושא פסק הדין. לפי טענת העותרים, ההחלטה החדשה שהתקבלה היא בגדר ערעור על הנימוקים שבפסק הדין (בלא שהוגש ערעור לבית המשפט העליון) ואין בה חתייחסות של ממש לנימוקים אלה. נטען גם שהמסגרות הנורמטיביות שביסוד ההחלטה החדשה היא שונה ומהווה משום "הרחבת חזית". עוד נטען, שהחתייחסות לתיאור ופיקציו העותר ברשות הפלסטינית היא חלקית, סלקטיבית ומגמתית, ומדובר בסופו של יום בהחלטה לא מידתית שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות פסק הדין. עוד צוין, שגם אם העותרים יגישו ערר על ההחלטה לבית הדין לעררים, גישתם של העותרים לבית משפט זה אם ערר זה יידחה – ונוכל להזות רק בערעור מנהלי ולא תעמוד להם האפשרות להגיש ערעור בזכות לבית המשפט העליון אם גם הערעור המנהלי יידחה. בשל כך נפגעו גם זכויות דיוניות שלהם. על רקע זה הודיעו העותרים שהם עומדים על בקשתם והם גם ביקשו שיתקיים דיון לפני בית המשפט נוכח מורכבות הנושא. העותרים גם ביקשו שבכל מקרה ייפסקו לזכותם הוצאות.

4. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי, מסקנתי היא שדין הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט – להידחות (ובלי צורך בקיום דיון בעניין במעמד הצדדים). מלכתחילה הוגשה הבקשה לבית משפט זה בשל כך שהמועד שנקבע בפסק הדין למתן החלטה חדשה במקום ההחלטה שבוטלה – חלף, ובאין החלטה שכזו. עניין זה בא על פתרונו משעה שהתקבלה החלטה חדשה (גם אם באיתור). טענות העותרים בתגובה להחלטה שהתקבלה הן טענות של מהות. מדובר בטענות התוקפות את נימוקי ההחלטה לגופם. ויצוין, מבלי צורך בהבעת עמדה לגופו של עניין במסגרת והליך שלפניי, שמדובר בהחלטה מפורטת הכוללת מספר נימוקים ותוך התייחסות נטענת לקשיים ולחסרים בהנמקה המקורית – כפי שנמצאו ופורטו בפסק הדין הקודם – ושהובילו בסופו של דבר לביטול ההחלטה (וראו למשל סעיף 17 לפסק הדין, שבו הוזכרה ההנמקה התמציתית של החלטה האחרונה שהתקבלה במסגרת הדיון בעתירה). ועוד יצוין, שאפילו לשיטת העותרים עצמם, באו בהחלטה החדשה נימוקים חדשים. המקום לברר את כל אלה, ובהינתן ההוראה האופרטיבית שביטלה את ההחלטה שניתנה וכדי חיוב הרשות לקבל



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 57730-02-13 חמידאת ואח' נ' משרד הפנים ואח'

החלטה חדשה תוך מתן משקל ראוי לכל השיקולים הנוגעים בדבר – אינו במסגרת בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט. ואשר לנתון שעניינו הקמת בית הדין לעררים, הרי שנתון הדבר סדרי הדין ואפשרויות הערעור כפועל יוצא מכך השתנו לעומת הדין שקדם לכך, אולם בנתון זה כשלעצמו אין משום עילה לכרר במסגרת הליכי בזיון בית משפט תקיפה מהותית של החלטה חדשה שקיבלה הרשות המינהלית. ויוסף שגם ההחלטה הקודמת לא הגיעה לבית משפט זה אלא לאחר דיון שהיה בוועדת ההשגה לזרים – ובשינויים המחוייבים.

5. בשל טעמים אלה, ומבלי שאביע כאמור עמדה לגוף ההחלטה החדשה שהתקבלה, נדחית הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט. בנסיבות העניין לא מצאתי מקום לעשיית צו להוצאות.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"ב הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ה, 18 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

יגאל מרזל, שופט